

**KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA
SPOŁECZNEGO****DECYZJA NR H6**

z dnia 16 grudnia 2010 r.

**dotycząca stosowania określonych zasad odnoszących się do sumowania okresów zgodnie z art. 6
rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego**

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2011/C 45/04)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW
ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 1 lit. t) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 zawiera definicję „okresu ubezpieczenia”. Z brzmienia art. 1 lit. t) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wynika, że okresy traktowane jako takie są równorzędne z okresami ubezpieczenia i nie muszą być równorzędne z okresami składkowymi.
- (2) W art. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 określono zasadę sumowania okresów. Zasada ta powinna być stosowana w sposób jednolity, co obejmuje sumowanie okresów, które zgodnie z ustawodawstwem krajowym są uwzględniane tylko w celu nabycia prawa do świadczenia lub zwiększenia jego wysokości.
- (3) Motyw 10 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 stanowi, że zasada zrównania pewnych okoliczności lub wydarzeń nie powinna kolidować z zasadą sumowania okresów.
- (4) Konieczne jest zapewnienie, aby podczas stosowania zasady sumowania okresów określonej w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 okresy ubezpieczenia zgła-

szane jako takie przez jedno państwo członkowskie były akceptowane przez otrzymujące państwo członkowskie bez kwestionowania ich wartości.

- (5) Jednocześnie niezbędne jest uznanie zasady, zgodnie z którą państwa członkowskie zachowują właściwość do określania krajowych warunków przyznawania świadczeń z zakresu zabezpieczenia społecznego – o ile warunki te są stosowane w sposób niedyskryminujący – oraz potwierdzenie, że zasady tej nie narusza zasada sumowania. W ramach pierwszego kroku otrzymujące państwo członkowskie musi zaakceptować wszystkie zgłoszone okresy jako takie, aby usunąć możliwe przeszkody podczas ustalania prawa do świadczenia, a następnie, w ramach drugiego kroku, stwierdzić, czy spełniono szczególne warunki krajowe.
- (6) Definicja „okresów ubezpieczenia” w art. 1 lit. t) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 pozostała niezmienną w porównaniu z art. 1 lit. r) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71.
- (7) Ponieważ niniejsza decyzja służy wprowadzeniu pewności prawnej, powinna mieć zastosowanie wyłącznie do przypadków rozpatrywanych po jej wejściu w życie,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Wszystkie okresy ubezpieczenia – zarówno okresy składkowe, jak i okresy traktowane jako równorzędne z okresami ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem krajowym – wchodzą w zakres pojęcia „okresów ubezpieczenia” do celów stosowania rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.

2. Wszystkie okresy właściwe dla danego ryzyka spełnione zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego są brane pod uwagę wyłącznie poprzez zastosowanie zasady sumowania okresów określonej w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i art. 12 rozporządzenia (WE) nr 987/2009. Zasada ta wprowadza wymóg sumowania okresów zgłoszonych przez inne państwa członkowskie bez kwestionowania ich wartości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

3. Państwa członkowskie zachowują jednak – po zastosowaniu zasady sumowania zgodnie z pkt 2 – właściwość do określania swoich innych warunków przyznawania świadczeń z zakresu zabezpieczenia społecznego z uwzględnieniem art. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 – o ile warunki te są stosowane w sposób niedyskryminujący – a art. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 nie narusza tej zasady.

4. Niniejsza decyzja ma zastosowanie wyłącznie do przypadków rozpatrywanych po jej wejściu w życie.

5. Załączone przykłady dotyczące praktycznego stosowania pkt 1, 2 i 3 niniejszej decyzji stanowią jej część.

6. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Stosuje się ją od pierwszego dnia drugiego miesiąca po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Keyina MPEYE

ZAŁĄCZNIK

PRZYKŁADY DOTYCZĄCE PRAKTYCZNEGO STOSOWANIA PKT 1, 2 I 3 NINIEJSZEJ DECYZJI**Przykład stosowania pkt 1 i 2 decyzji:**

Zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego A osoba ubezpieczona ma 10 lat okresów składkowych i 2 lata okresów równorzędnych, które zgodnie z ustawodawstwem tego państwa są uwzględniane tylko w celu wyliczania.

Zgodnie z pkt 1 decyzji państwu członkowskiemu B należy zgłosić okresy wynoszące 12 lat.

Jak stwierdzono w pkt 2 (i motywie 2) decyzji, państwo członkowskie B musi uwzględnić te okresy wynoszące 12 lat jako takie w celu zsumowania.

Przykład stosowania pkt 2 i 3 decyzji:

Zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego A osoba ubezpieczona ma 30 lat składek związanych z „rzeczywistym wykonywaniem działalności zawodowej”. Ustawodawstwo państwa członkowskiego A wprowadza krajowy warunek dotyczący wcześniejszej emerytury, zgodnie z którym dana osoba musi wykazać co najmniej 35 lat składek związanych z „rzeczywistym wykonywaniem działalności zawodowej”.

Zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego B osoba ubezpieczona ma 2 lata studiów (zgłaszanych jako „równorzędne okresy studiów”) i 3 lata składek związanych z „rzeczywistym wykonywaniem działalności zawodowej”.

Jak stwierdzono w pkt 2 decyzji, państwo członkowskie A musi uwzględnić te okresy wynoszące 5 lat jako takie w celu zsumowania (pierwszy krok).

Jak stwierdzono w pkt 3 decyzji, państwo członkowskie A weryfikuje następnie, czy pozostałe warunki krajowe określone w jego ustawodawstwie zostały spełnione (w tym przypadku „rzeczywiste wykonywanie działalności zawodowej”) i czy warunki te są stosowane w sposób niedyskryminujący (drugi krok).

Ponieważ tylko 3 lata składek są związane z „rzeczywistym wykonywaniem działalności zawodowej” w państwie członkowskim B, wymóg „rzeczywistego wykonywania działalności zawodowej” przez 35 lat określony w ustawodawstwie państwa członkowskiego A nie został spełniony. Przy założeniu, że nie dochodzi do (pośredniej) dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego A nie ma obowiązku przyznania wcześniejszej emerytury.
